

9.

Det gick en veckas tid,
med väldans jäkt och id,
och uti banken blev jag mer och mer solid,
men så en vacker da,
kom kärran min och sa,
att hon nu skulle ha semester.
Jag har ej vilat sen nittonhundrasju,
det är på tiden, att jag får semester nu,
du får ta mÄrran,
sa epa-kÄrran,
och stanna sen till min förfÄrran.

10

Jag sota och stod i,
men det var faktiskt tji,
där hon nu stod, där ville hon för evigt bli.
Först svor jag en kaskad,
men sen drog jag åstad,
och hämta så min trogna mÄrra.
Jag spände mÄrran för kärran sen och for,
direkt ditåt, där Valter Andersson han bor,
på min begÄrran,
så tog han kärran,
lycksalig for jag hem med mÄrran.

Adamssons mäktiga slott

1.

Oppe vid Åbron där ser man,
herr Adamssons mäktiga slott,
man blir full av beundran ju mer man,
beser dess gigantiska mått.
Om bristen på rum vill jag minnas,
i våras herr Adamsson sa:
"Det är tråkigt, att sådant ska finnas,
rum behöver jag massor utav." %

2.

Här Adamsson började bygga,
på sin stora och pampiga gård.
Per Andersson ringde och fråga,
om han skulle ha ankarboard.
"Det är finemang," vill jag minnas,
att direktör Adamsson sa,
"att ankarboarden ska finnas,
den behöver jag massor utav." %

3.

Och Pelle en billast beställde,
som kördes till Adamssons slott,
men Hjalmar förstod, vad det gällde,
och vinkade bilen bort.
Den gången det var, vill jag minnas,
som Per Andersson sucka och sa:
"Det är tråkigt, att såna ska finnas,
som inte vill ankarboard ha." %